

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput I. Ut nosmetipsos abnegemus, Christus praecipit, ac baptismalis
promissio stringit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

SECTIO III.

DE

SUI ABNEGATIONE TAMQUAM
ALTERO CHRISTIANÆ MORALIS
FUNDAMENTO.

CAPUT I.

Ut nosmetipsos abnegemus, Christus præcipit, ac baptismalis promissio stringit.

Principium alterum habent Christiani, juxta quod agant, & judicentur, abnegatio nimirum sui, & creaturarum renunciatio. Dei Filius aperte hoc edixit. Apud sanctum Matthæum discipulis suis dicit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me (cap. 16. v. 24.)*. Sanctus Lucas, ut ostendat abnegationem hanc a Domino fidelibus omnino esse præceptam, ait: *Et dicebat ad omnes: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me (cap. 9.)*. Alibi vero exempla hæc adhibet inquit: *Quis ex vobis volens turrim adificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum? Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? Alioquin rogat ea quæ pacis sunt.* Sic ergo omnis ex vobis, qui

*non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest
 meus esse discipulus (cap. 14.).* Tres isti re-
 tus perspicui adeo sunt & aperti ad abnega-
 tionis & renunciationis hujusmodi necessitatem
 probandam, ut aliter explicari nequeant, quin
 rationis, pietatisque sensus omnis repudietur.
 Dici nequit id solummodo esse consilium datum
 Apostolis eorumque successoribus, Presbyteris,
 Monachis, atque iis qui christianam perfectio-
 nem sectantur; sanctus enim Lucas, ut observa-
 vimus, ait: *Et dicebat ad omnes.* Hanc sui ab-
 negationem omnes debent exercere, nemini si-
 quidem licet seipsum diligere amore proprio,
 qui est omnino vitiosus, cum ipsa sit concupiscentia,
 cui, ut diximus, assentiri non licet. *Adiu-
 lis* vero divitiarum renunciatio non omnibus est
 præcepta, non enim debet quisque renunciare
omnibus quæ possidet. Hoc Jesus Christus consi-
 lium illis tradit, qui evangelicam perfectionem
 consequi volunt: *Si vis perfectus esse, (ait ad-
 lescenti Matth. 19.) vade & vende omnia quæ
 possides, & da pauperibus.* Verum quoad asse-
 ctum, & mentis voluntatisque præparationem
 a cunctis fidelibus hæc renunciatio est exercenda.
 Nemo scilicet fidelium corde suo adhærere debet
 divitiis, aut mundo, aut iis quæ in mundo sunt.
Nolite diligere mundum (inquit sanctus Jo-
 nes *Epist. 1. c. 2.*) *neque ea quæ in mundo sunt.*
 Mundum diligere est velle mundo frui, mundi
 bonis adhærere, in iis finem suum ultimum sta-
 tuere, in iis beatitudinem suam quærere, id est
 ad seipsum illa referre, quod nemini licet, ut et
 iis, quæ de concupiscentia diximus, clare liquet.

Reliquum est (ait Apostolus, 1. Cor. 7.) ut, qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur; nempe juxta græcum textum, tamquam non valde utantur. Vita enim christiani hominis tunc bona vel mala est, si bene aut male utatur & fruatur. Nec est, inquit sanctus Augustinus, vita hominum aliunde vitiosa atque culpabilis, quam male utens & male fruens.

Magnus sanctus Gregorius allata sancti Lucæ verba explicans egregie sic ait: *Admonere vos volo ut relinquatis omnia, sed non præsumo. Si ergo cuncta mundi relinquere non potestis, sic teneate ea, quæ mundi sunt, ut tamen per ea non teneamini in mundo, ut terrena res possideatur, non possideat, ut sub mentis vestræ sit dominio quod habetis, ne si mens vestra terrenarum rerum amore vincitur, a rebus suis magis ipsa possideatur. Sit ergo res temporalis in usu, æterna in desiderio; sit res temporalis in itinere, desideretur æterna in præventionem, quasi ex latere respiciatur quidquid in hoc mundo agitur; ante nos autem tendant mentis oculi, dum tota intentione illa conspiciunt, ad quæ pervenimus.*

Christianæ vitæ perfectio est veluti ædificium turris, quæ ad Cælum usque pertingit; fundamentum illi necessarium est altitudini suæ par, idest sui omniumque creaturarum abnegatio, vel in mentis, voluntatisque præparatione, quod ad omnes spectat, vel actu, quod ad illos pertinet, qui ad id præcipue sunt vocati, veluti Religiosi. *Militia est vita hominis super terram (Job. 7.). In-
duite vos (inquit sanctus Apostolus Paulus Ephes. 6.),*

6.), *armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli.* Hujusce sæculi Princeps fortior homine videtur; omnes quippe creaturas possidet, ut hominem fallat, illumque pertrahat ad inordinate illas amandas. Diabolo itaque est resistendum, illique objicienda abnegatio creaturarum omnium, quas contra nos armat. Cum homo ad perfectam hanc abnegationem pervenerit tunc pace fruitur, victa jam concupiscentia, qua adversus mentem pugnabat.

Nec externa solum bona hæc abnegatio comprehendit, sed mentem præcipue voluntatemque respicit. Oportet igitur ut homo vere fidelis proprio judicio renunciet, ut se Jesu Christi legi subdat, fidem sequens, & divinæ se voluntati committens, ut prudentiæ suæ, affectibusque renunciet, sive in rebus agendis, sive in vitæ casibus. *Et fortasse* (inquit idem sanctus Gregorius *hom. 32. in Evang.*) *laboriosum non est homini relinquere sua, sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare, quod habet, valde autem multum est abnegare, quod est.* „Sui ipsius abnegatio, ait Sanctus Basilus, vitæ „veteris in vitiis actæ integra est renunciatio, & „a propria voluntate discessio.

Quis dubitet debere Christianos omnes propriam relinquere, ut Dei voluntatem impleant? Nonne in dominica Oratione quotidie clamant: *Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra?* Religiosi, qui Regulæ & Superiori obedientiam voverunt, perfectius, exactiusque hoc exequuntur, homini siquidem propter Deum obediunt: æque

ac religiosus, renetur laicus non suam, sed Dei voluntatem exequi, quam illi Evangelium, sui- que Pastores declarant; & quæ in variis vitæ ca- sibus providentiæ ordine se prodit (a).

CAPUT II.

Crucem suscipere, ac Christum sequi, veri Christiani officium est.

Porro non sufficit sibi metipsum, creaturis que re- nunciare, crucem quoque quotidie ferre oportet, & Christum sequi. Præceptum hoc ad omnes spectat Christianos, qui capitis sui vitam, crucifixam nempe vivere debent, & cum illo pa- ti,

(a) Casuistæ, mollioris doctrinæ obsoniis enutriti, ea, quæ hac, & præcedente Sectione leguntur, parum curant; eo quod Ascetismum potius quam Theologiam sapere; consiliorum magis, quam præceptorum moralium naturam redolere ipsis videantur. Bene fit. Christus itaque Apostoli, & Patres (ex quorum doctrina Reverendiss. Author suam hausit) mera consilia, non vivendi præcepta tradiderunt, primique Christiani a suis Pastoribus non Theologiam sed Ascetismum acceperunt. Qui ergo exactam Theologiam moralem desiderat; qui plurima, sub confusaneo prius obligationum cumulo obruta, modo in distincto ac bene ordinato consiliorum catalogo collocata videre cupit, jam non Apostolos, non antiquos Patres; sed juniores Doctores consulere debet, quidquid demum dicat Leo Magnus (pag. 67.) utcunque repugnet Zelosissimus Galliæ Clerus (pag. 89. in Not.) Proh absurditatum monstra! O si pristina rediret, & ubique Moralis vigeret, quam felix Orbis Christianus foret!